

Muzeul de Arta Vizuala Galati

Simpozionul National de
Acuarela
Argamum - Celic Dere
Editia a V-a
2008

acuarela

· MUZEUL DE ARTA VIZUALA GALATI ·
· INSTITUTUL DE CERCETARI ECO MUZEALE TULCEA ·

· ADRIAN BRAESCU · SAVA DAVID ·
· MIRCEA GOTIA · EUGEN HOLBAN ·
· MIHAI MANESCU ·
· VIORELA MIHAESCU · VINTILA MIHAESCU ·
· COSTIN NEAMTU · VERONICA OANCEA ·
· TRAIAN OANCEA · STEFAN PELMUS ·
· VIOREL POIATA · SORIN PURCARU ·

13 PLASTICIENI SI GHEORGHE ANDREESCU

Bagheta în acuarelă a muzeografului, plasticianul, scenograful Gheorghe Andreescu a ajuns la cea de a V-a ediție.

Muzeograful știe să gândească tema de cercetare, plasticianul știe să-și aleagă colegii de breaslă, să facă selecția lucrărilor, scenograful știe să conceapă ambientul “spectacolului”. Simpozionul de acuarelă este un spectacol. Un spectacol desfășurat pe mai multe scene. Prima este la Celic Dere, a doua la Argamum unde concert maestru este Florin Topoleanu, directorul ICEM Tulcea; urmează scena din Galați, la Muzeul de Artă Vizuală și ultima reprezentație la Tulcea. Ultima privind ediția a V-a, dar nu cea din urma. Pentru că acest show îmbogățește patrimoniul celor două muzee.

Catalogul de față pune în valoare creația, atmosfera, unicitatea clipei. A clipei în Acuarelă.

Dan Basarab Nanu

Director Muzeul de Artă Vizuală Galați

SIMPOZIONUL DE ACUARELA – UN MUZEU

Dacă ar fi să adunăm toate lucrările celor cinci ediții am obține mai mult decât o colecție. Ar trebui să ne gândim serios la un muzeu, cu tot ce presupune o astfel de instituție de cultură. Iar deasupra intrării: *ACUARELA ROMÂNEASCĂ CONTEMPORANĂ*.

Altfel spus, demersul nostru nu a fost zadarnic. Valoarea lucrărilor, mai bune de la an la an, fac cinste oricărui muzeu de artă de oriunde. Și acest „oriunde”, acum, înseamnă Tulcea și Galați. Înseamnă turlele bisericii, chiliile mănăstirii, pădurea și florile de pe terasa casei din povești de la Celic-Dere. Înseamnă zidurile, turnurile, străzile, bazilicile, stâncă și lacul cetății Argamum. Înseamnă o mulțime de oameni care sunt acum prieteni și titlurile acuarelelor „noastre” ce alăturate, chiar întâmplător, înseamnă un poem.

Toate acestea se întâmplă acum, aici.

Florin Topoleanu

Director ICEM Tulcea

„ACUARELA” SAU RECUPERAREA INEFABILULUI PRIN IMAGINE

Începută în 2004, Tabăra de creație „Acuarela”, concepută de Gheorghe Andreescu a ajuns la a cincea ediție, propunând anual unui număr de 10 - 12 artiști un spațiu de lucru încărcat de o secretă magie, zona de la Celic - Dere și de la cetatea antică Argamum. Este o regiune unde natura și ecourile timpului istoric se contopesc în lumina irizată a locului făcând greu de definit și de reținut în cuvinte întreaga încărcătură de sensuri și de trăiri declanșată de contemplarea acestor priveliști unice.

Clipa se scurge și simți, odată întors în zumzetul iritant al orașelor noastre că a rămas doar regretul de a fi pierdut prospețimea și strălucirea imaginilor, acel farmec viu al unor momente încărcate de liniște și culoare.

Inițiativa lui Gheorghe Andreescu are tocmai acest scop: de recuperare a ceea ce privirea și chiar cel mai sofisticat aparat de fotografiat nu pot păstra cu suficienta fidelitate față de complicatul amestec de trăiri și impresii reținute de memoria afectivă ca parte componentă a imaginilor receptate.

Recuperarea inefabilului este în schimb teritoriul artei și în mare măsură este specific acuarelei, umbrită oarecum în epoca postmodernă de preferință pentru tehnici mai spectaculoase. Probabil că sufletul omenesc va avea însă mereu anumite coarde ce nu pot fi scoase la iveală decât prin această modalitate discretă, pretențioasă și capabilă să surprindă impresii fugitive și să le fixeze pe suprafața albă a hârtiei.

De aceea expozițiile care finalizează atelierelor în aer liber desfășurate sub genericul „Acuarela” devin pentru privitor o adevărată călătorie în care fragmentele de natură și de istorie se contopesc și se transformă, printr-o tainică alchimie practică de artiști, într-o lume a visului ce pare – și poate este - mai adevărată decât cea reală.

Din punct de vedere muzeografic cele 5 ediții ale „Acuarelei” s-au constituit, datorită participanților selectați și datorită tematicii propuse de Gheorghe Andreescu (tehnica acuarelei și motivul peisagistic și cultural al regiunii), în manifestări de prestață, coerente și unitare marcând în ultimii ani adevărate evenimente ale plasticii contemporane în spațiul instituțiilor care colaborează la organizarea acestor tabere de creație – Muzeul de Artă Vizuală din Galați și Institutul de Cercetări Eco - Muzeale Tulcea.

Mariana Tomozei Cocos - critic de artă

SIMPOZIONUL NATIONAL DE ACUARELA CELIC - DERE, ARGAMUM Editia a V-a

Încerc să las scris despre lucruri care s-au consumat deja, despre fapte care trăiesc acum numai în memoria imaginilor.

Încerc să dovedesc mie și celor interesați că truda organizării unui simpozion de acuarelă este comparabilă cu însuși actul de creație plastică, comparație raportată la procesul artistic obținut, la marele câștig al acestor întâlniri.

Încerc să apreciez volumul de muncă, dar și zona de confort intelectual, să analizez eficiența demersului, să fac comparații dintre o ediție și cealaltă, să-mi clarific ideile și logica acestei acțiuni.

Când am plecat la acest drum nu am fost conștient de multitudinea problemelor existente sau celor pe care mi le voi crea singur, nu am intuit situațiile neprevăzute și nu știam că acum, la finalul ediției a V-a lucrurile vor căpăta o asemenea importanță.

Prima ediție a fost declanșată mai mult la nivel zonal, cu plasticieni din zona Galați, Brăila și Tulcea, cu oameni pe care-i cunoșteam că au mai lucrat acuarelă, că acuarela este una dintre tehnicile preferate. Organizatoric s-a contat mai mult pe disponibilități locale. S-a lucrat peisaj sau orice altceva la Vlădești, în nordul județului, în zona lacului, în zona de jos a Galațiului și apoi s-a trecut Dunărea. S-a lucrat acuarelă, această tehnică de apă în apropierea apei, în zonele lacustre, a peisajului cu vegetație, animale și păsări specifice lacului.

Și astfel am redescoperit Dobrogea. S-a lucrat în zona mănăstirii Celic-Dere, a mănăstirii și lacului Saun, a localității și mănăstirii Niculițel, a localității Isaccea, a cetății antice Argamum.

În fiecare an am contat pe un nucleu de plasticieni ce mi-au asigurat omogenitatea și au construit raporturi stabile pentru studiile mele de specialitate, dar și pe artiști de valoare ce au împrăștiat ideea de tabără, din filialele U.A.P.: București, Ploiești, Buzău, Bacău, Brăila, Tulcea, Constanța, Iași, Galați, artiști care s-au constituit ad-hoc în nuclee de o extraordinară flexibilitate, armonie și efervescență creativă. S-a lucrat intens, ieșirea „în peisaj” împrăștiând și trezind în fiecare participant potențe ce așteptau să fie revitalizate de aceste clipe, de peisaj, de ambianță.

Poate că și momentul a fost bine ales. Sfârșit de vară și început de toamnă, timpul când fructele se coc, când frunzele copacilor își patinează culorile, apărând irizații de argintiu și arămiu care estompează cruditățile verdelui. Apare și la oameni un sentiment de împlinire și odihnă, probabil satisfacția după un concediu binemeritat, înaintea începerii unui nou efort în zona travaliului zilnic, al rutinei citadine care, din păcate, de cele mai multe ori, întrerupe fluxul creativ. Afară nu mai este atât de cald, umbrele lucrurilor sunt mai lungi și mai profunde, dând gravitate și o mai mare importanță volumelor. Chiar și locul de cazare și masă, cabana Institutului de Cercetări Eco Muzeale Tulcea, este inspirat amplasat în mijlocul unui ambient miraculos, de verde, de verzuri și ocuri, de cer albastru și coline, de păduri și fânețe, de locurile de adunare a cocorilor și a berzelor. Loc izolat, inventat anume pentru stimularea și deschiderea tuturor porilor de sensibilitate, loc păstorit de directorul ICEM-ului, dr. Florin Topoleanu, un om grav, cu călcătura pasului și a vorbei cumpătată și grea, un om de o amabilitate extraordinară, care s-a dovedit a fi o foarte bună gazdă, un bun orator, un competent comentator al evenimentelor vremurilor de pe aceste meleaguri. Florin Topoleanu a realizat că acest loc trebuie să producă lucruri legate de știință, de artă, de prietenie, de trainice legături de colaborare.

Apropiatul și prietenul din facultate al lui Florin Topoleanu, Dan Basarab Nanu – directorul Muzeului de Artă Vizuală Galați, a fost cel ce a însuflețit permanent pe artiști și organizatori, cel ce a creat atmosfera necesară bunului mers al lucrurilor, cel ce a inițiat și avizat toată logistica acestui simpozion; de la deplasări, organizare catalog, înrămări, organizare expoziție, vernisaj, legătura cu presa scrisă, audio și tv, omul – director ce participă activ și cu pasiune la problematicile majore ale existenței artistice, cel ce face ca toate visele și năzuințele noastre să prindă contur, să se materializeze.

Anul acesta ne-am desfășurat acțiunea sub un ritual învățat deja, dar parcă cu mai multă responsabilitate și parcă cu un plus de grijă pentru ceea ce va avea să urmeze. Cred că am înlăturat o parte din neajunsurile organizatorice din ceilalți ani, am încercat să depășim unele din acele lucruri care au stânjenit într-o oarecare măsură bunul mers, din cauza lipsei de experiență, a unor stângăcii sau inerentelor. Ne-am asigurat fondul de materiale, alimente și „adiacente” mai eficient decât în ceilalți ani, am fost mai aproape și mai atenți față de artiști, cred că le-am asigurat un fond necesar de liniște și siguranță.

În prima zi după întâlnirea de la muzeu, după obișnuita cafea și discuție, după cunoașterea și recunoașterea participanților (Costin Neamțu și Eugen Holban nu se văzuseră de la terminarea facultății), s-a trecut Dunărea și s-a intrat serios în regim de tabără de creație. Grupul ce a trecut Dunărea s-a întâlnit cu cel care străbătea Dobrogea – de la Tulcea și cu cel care „aterizase” direct din București. „Reuniți” și întăriți ne-am concentrat pe acuarela care avea să ne „frământa” timp de o săptămână.

M-a impresionat candoarea și totala lipsă de prejudecăți a lui **Costin Neamțu**, artist ce a văzut ansamblul peisagistic din perimetrul terasei transformat în laborator și atelier de lucru, artist ce-și trăiește tinerețea creației, privind lucrurile din vârful piramidei castei. Un om de o amabilitate și o sensibilitate ieșită din comun. A lucrat alături de el tânărul **Sorin Purcaru**, de la Iași, care și-a dorit ca

acuarela lui să fie încărcată de simbolurile tridimensionalului, zonă în care „plutește” și se descurcă de minune, a vrut să fie modern și nonconformist și a reușit.

Cu ochii minții îl revăd și pe seriosul și laboriosul **David Sava**, aplecat sub povara prosopului portocaliu care-l apăra de căldura zilei, trasând liniile directe ale viitoarelor sale compoziții. Nu fac altceva decât să creionez aspectele de fiecare zi, sa-mi amintesc mici crâmpie din „ordinul de zi” al taberei, mici ecrane pe care le voi dezvolta în interiorul catalogului, cu imaginea însăși, cu aspecte luate la fața locului pentru fiecare artist în parte. Continuând periplul imaginativ, îl descopăr în interiorul vilei, la parter, pe hâtrul și mereu dornicul de conversație Viorel Poiată, adâncit în problemele lui de lucru, ambientat din abundență cu tehnică informațională - aparat de radio, aparate foto, telefoane mobile etc. Îl vizitează destul de des **Mircea Goția**, care apoi dispare pentru a-și face simțită prezența seara târziu, când este foarte dispus la reflecții artistice.

Pe aceeași terasă, înconjurată de viță de vie și struguri negri, lucrează, unul la un capăt și celălalt la altul, soții **Viorela și Vintilă Mihăescu**; doamna concentrată, exersează întrepătrunderile culorilor; soțul este grijuliu și atent la suprapunerile ce demarcează un desen de mare finețe.

Ascunși încă de la răsăritul soarelui printre copaci, departe de ochii colegilor, **Viorica și Traian Oancea** pictează și fură naturii simbolurile esențiale ale locului. Vin numai seara la masă. Tot ascuns printre arbori, la umbra frunzelor își încearcă acuarelele și pensulele, pe interesante structuri vegetale, **Eugen Holban**, tăcut și serios, adâncit în lucru.

Ștefan Pelmuș, după ce și-a asigurat fondul de lucrări, privește nostalgic și plin de respect impunătorul peisaj de la Argamum. Cred că are și de ce. Cunoscându-i îndeaproape opera înclin să cred că nu va rămâne fără repercusiuni această experiență artistică.

Adrian Brăescu și Mihai Mănescu, apreciați artiști dar și oameni de catedră universitară, ne-au impresionat prin valoarea lucrărilor lăsate dar și prin poveștile de la lumina grătarului cu scrumbii. Lucruri de o importanță inegalabilă, lucruri cu conținut artistic și didactic. Au contribui la atmosfera unor seri ce vor fi foarte greu de uitat.

Eu am gravitat în jurul lor, satisfăcut de ceea ce am obținut, încercând sa-mi fabric mental structura viitoarei expoziții, al viitorului catalog al viitorului album ACUARELA.

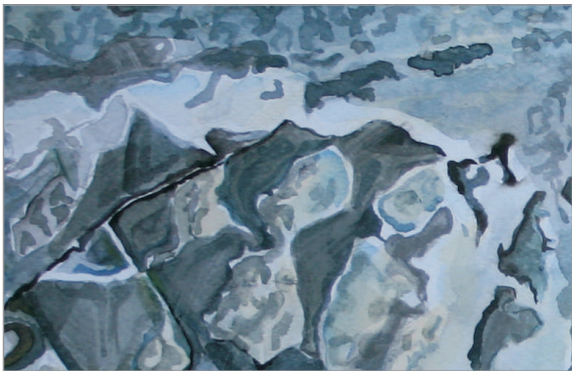
Gheorghe Andreescu,

Organizator, muzeograf Muzeul de Artă Vizuală Galați

ADRIAN BRAESCU

U.A.P. Bucuresti

SAVA DAVID

U.A.P. Galati

MIRCEA GOTIA

U.A.P. Bucuresti

EUGEN HOLBAN

U.A.P. Galati

MIHAI MANESCU

U.A.P. Bucuresti

VIORELA MIHAESCU

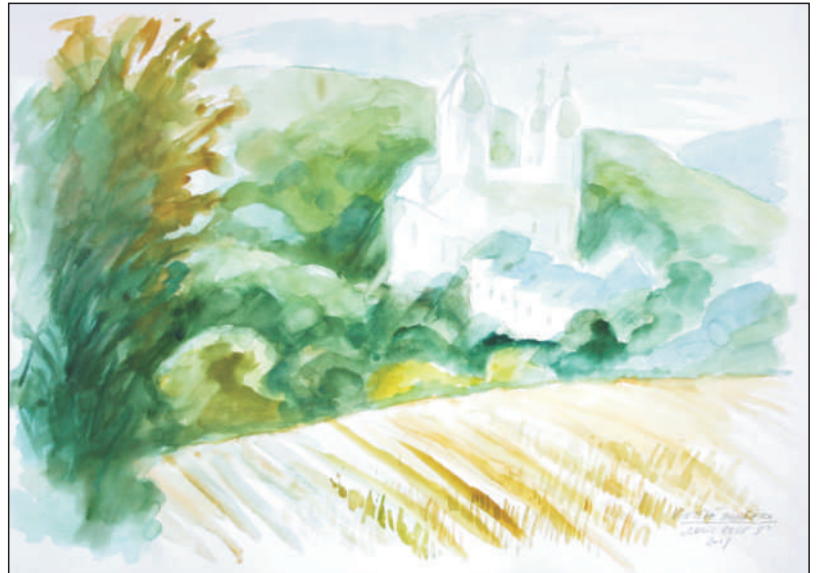
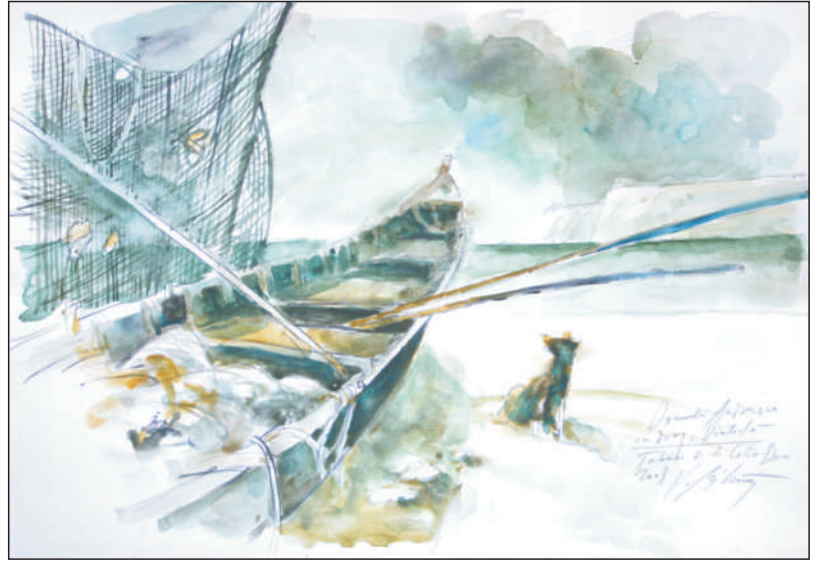
U.A.P. Bucuresti

VINTILA MIHAESCU

U.A.P. Bucuresti

COSTIN NEAMTU

U.A.P. Bucuresti

VERONICA OANCEA

U.A.P. Tulcea

TRAIAN OANCEA

U.A.P. Tulcea

STEFAN PELMUS

U.A.P. Bucuresti

VIOREL POIATA

U.A.P. Tulcea

SORIN PURCARU

U.A.P. Iasi

MUZEUL DE ARTA VIZUALA
VISUAL ART MUSEUM
STR. DOMNEASCĂ NR. 141 COD 800163, E-MAIL contact@mavgl.ro
tel. 004/00236/413452; fax: 004/00236/312502

Organizarea simpozionului: **Gheorghe Andreescu - Dan Basarab Nanu**
Conceptia catalogului si organizarea expozitiei: **Gheorghe Andreescu**
Tehnoredactare computerizata, foto: **Eduard Costandache**

Director: **Dan Basarab Nanu**

acuarela

Institutul de Cercetari Eco-Muzeale Tulcea